

SCÉNÁŘ – JINDŘICH NOVÝ

VSTUP ŽÁK

Pro mnohé z nás je jméno pana Jindřicha Nového neodmyslitelně spjato s historií Karlovarska. Méně ale už víme, o tom, jak se dějiny, o kterých tak rád vypráví, dotkly jeho samotného.

Dědeček pana Nového vlastnil na Rokycansku velký statek, o který komunisté stáli.

VSTUP PAMĚTNÍK

„A tak najednou přišli s tou fintou. Řekli třeba, že budete tady, musíte odevzdat teda jaký množství kukuřice, která se tam nikdy nepěstovala. Nesplnit znamenalo, že měli už páku nějakým zákonem na represe. Že ti mohli prostě vyvlastnit, nebo doslova vystěhovat. Takový zákony skutečně byly.“

Hostinec prarodičů pana Nového

VSTUP JÁ

Nakonec ale stejně dědu pana Nového k odevzdání hospodářství donutili. Hospodářství ale věnoval státnímu statku.

V roce 1961 nastoupil pan Nový do učiliště. O politickou situaci se nijak nezajímal. Byl nejlepším učněm a zapáleným sportovcem. Sám ale měl okusit, že být nejlepším učněm pro stranické vedení podniku nestačí.

VSTUP PAMĚTNÍK

„A právě tam jsem narazil. Byl jsem sportovní referent učilištního výboru ČSM. V Meziboří u Litvínova byly desítky internátů hornických učňů a ti všichni chodili bruslit zadarmo na stadion, který patřil fabrice, ve které jsem se učil. A tak za mnou přišli učňové z našeho závodu a říkali mi: „Hele, horníci chodí bruslit na náš stadion zadarmo a my musíme platit 2 koruny.“ Tak jsem šel za tím šéfem toho učiliště a už jsem narazil. Výsledek byl ten, že mě vyloučili z toho ČSM. No a nikdo z těch, co za mnou chodili, ať to zařídím, se mě nezastal.“

VSTUP ŽÁK

V šedesátých letech začínají lidé vnímat jisté uvolnění režimu. Pak ale přišel srpen 1968, který všechno změnil. V noci na 21.8. přijely ruské tanky i do Varů.

VSTUP PAMĚTNÍK

„Já jsem přišel do práce a tam mi řekli, že tady jsou Rusáci a že spadli s tím tankem na mostě do Dvorů. A já jsem se zeptal, kdy se to stalo. A jeden z těch mých spoluzaměstnanců řekl, že asi před půl hodinou. Ale před půl hodinou tam šla plus minus ta moje novomanželka. Tak já jsem sedl na kolo a jel jsem se k tomu mostu podívat. Ale oni mě tam ti vojáci nepustili. Nevěděl jsem, co se jí stalo.“

Rok 1968 – dvorský most pobořený ruským tankem

No tak jsem jel do práce. Měl jsem tam pasovací tesák, ten vypadal jako meč. No a já jsem byl tak rozčilený, že prostě jsem si říkal, že jestli se tý můj manželce něco stane, tak to některý z nich odnese. Tak jsem si dal ten tesák za bundu a jel jsem přes lávku do toho Moseru zjistit, jestli tam došla. Když jsem přijížděl na křižovatku U Koníčka, to tam tenkrát byly ještě dlažební kostky, tak mi ten tesák vypadl. A litaly

od něj jiskry. Když jsem se sehnul, abych ho zvedl, tak najednou mi u hlavy zastavil transportér. Já jsem se zvedl a stál jsem proti tomu obrněnému transportéru s tím mečem v ruce. To kdyby bejval někdo vyfotil, tak je to fotka století, jak já tam stojím s tím půlmetrovým mečem proti tanku. No přijel jsem do toho Mosera a tam jsem zjistil, že tam nedošla. Ona se vrátila, takže se jí nic nestalo. Ono to vlastně spadlo už v noci.“

VSTUP ŽÁK

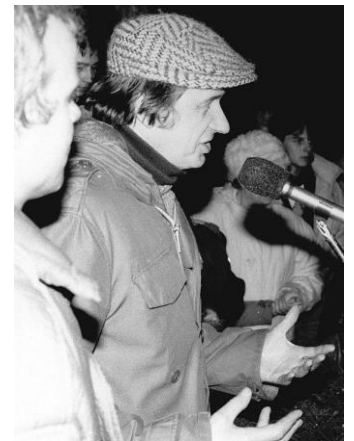
Po celý svůj dosavadní život pan Nový s režimem společnou řeč nenašel, ale nikdy proti němu veřejně nevystoupil. Chtěl pouze pokojně žít svůj život, starat se o svoji rodinu, koníčky. V roce 1989 se to ale mělo změnit.

Rok 1989 v Karlových Varech

VSTUP PAMĚTNÍK

„A teď přišel ten zlom. Toho roku 89. Tady ve Varech se nic nedělo. Čekal jsem na tu reakci lidí a nikdo nic. Šel jsem se podívat do města, co se tam bude dít. Došel jsem až k poště, jak je tam pomník, tak v těch místech stál hlouček, do dvaceti lidí, víc jich tam nebylo. Slyšel jsem mluvit Kotka a Horníka. Ty, které jsem ještě neznal. Co říkali, s tím jsem souhlasil. V podstatě reagovali na to, co se stalo v Praze. A já jsem se rozhlídl a najednou koukám, a poznával jsem některé STBáky a to jsem ještě nevěděl, že nás z pošty natáčí. No a když jsem si to pořádně uvědomil, už tam byli STBáci. Obklíčili nás a prolustrovali. Věděl jsem, podle zkušenosti, že to bude mít nějaký dozvuky. V úterý, když jsem přišel do práce, čekal na mě na vrátnici ředitel. Už to věděl a už vyhrožoval: „To vás přijde draho, ta včerejší manifestace!“ Ale utekl týden, ani ne, a už byli všichni hrdinové. Všichni ti, co u té pošty chodili kolem nás cinkali klíčkama na manifestaci.“

Projev J. Konečného v roce 1989

ZÁVĚREČNÝ VSTUP ŽÁK

Znalost historie by měla zejména mladé generaci přinést poznatek, že nepoučení se z minulého přináší opakující se, ale někdy zásadní chyby předchozích generací, vzkazuje závěrem pan Nový.